

Sygn. akt VIII GC 286/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: Patrycja Predko

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2014 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o stwierdzenie nieważności uchwały oraz o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały

I. oddała powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 28 maja 2013 roku;

II. stwierdza nieważność uchwały nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 28 maja 2013 roku;

III. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda W. K. kwotę 1623 zł (jednego tysiąca sześciuset dwudziestu trzech złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 286/13

UZASADNIENIE

Powód W. K. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu (w piśmie procesowym z dnia 6 marca 2014 roku) wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 28 maja 2013 roku oraz o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały nr (...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 28 maja 2013 roku; ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

Uzasadniając żądanie stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) powód wskazał, że uchwała ta - w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego pozwanej za rok 2012 - jest sprzeczna z obowiązującym porządkiem prawnym. Zdaniem powoda sprawozdanie finansowe zostało sporządzone z ewidentnym naruszeniem przepisów ustawy o rachunkowości i podatku dochodowym od osób prawnych w związku z błędnym księgowaniem otrzymywanych przez pozwaną dotacji na realizację projektów inwestycyjnych. Powód wywodził, że celem takiego działania było wykazanie dochodu spółki i umożliwienie niektórym członkom zarządu oraz rady nadzorczej przedterminowego zwrotu pożyczek udzielonych spółce na warunkach korzystniejszych niż rynkowe i spleconych przed innymi wymagalnymi zobowiązaniami, w szczególności podatkowymi i wobec ZUS.

O nieważności uchwały nr (...) - w sprawie zmiany umowy spółki w zakresie dopłat do udziałów - zdaniem powoda świadczy z kolei o naruszenie przez tę uchwałę art. 246 § 3 k.s.h., co miałyby polegać na uszczupleniu praw udziałowych wspólników w zakresie nakładania dodatkowych zobowiązań, co do których wspólnicy uprzednio ustalili, że tego typu uchwały mające obowiązywać wszystkich wspólników podejmowane będą jedynie w przypadku przeważającej zgody - większości 9/10 oddanych głosów. Po zmianie większość ta miałaby wynosić 3/4. Skoro więc proponowana zmiana umowy spółki dotyczy wszystkich wspólników, wszyscy też winni wyrazić na to zgodę. Powód zaznaczył również, że zgromadzenie wspólników w dniu 28 maja 2013 roku nie mogąc powziąć uchwały o dopłatach do udziałów z powodu sprzeciwu powoda (uchwała nr (...)) postanowiło zmienić umowę spółki w tym zakresie proponując nowe brzmienie § 11 ust. 5 umowy spółki, poprzez obniżenie większości wymaganych głosów z 9/10 na 3/4 .

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwana nie zgodziła się z zarzutami powoda dotyczącymi uchwały nr (...) podnosząc, że sprawozdanie finansowe spółki przygotowane zostało przez wykwalifikowaną księgową zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa, wysokość zaksięgowanych w sprawozdaniu dotacji została ustalona odpowiednio do kosztów z nią związanych. Zdaniem pozwanej nie sposób zgodzić się z powodem co do tego, że prowadzona przez spółkę (...) godzi w interesy spółki oraz jej wspólników, a także ma na celu wykazanie dochodu spółki za rok 2012 i umożliwienie niektórym członkom zarządu i rady nadzorczej pozwanej otrzymanie przedterminowego zwrotu pożyczek.

Za chybione pozwana uznała także zarzuty w zakresie uchwały nr (...). Zdaniem pozwanej zaskarżona uchwała nie zwiększała świadczenia wspólników na rzecz spółki, jednomyślność jest zaś wymagana w sytuacji, gdy dopłaty nie były przewidziane w umowie spółki. W momencie podejmowania zaskarżonej uchwały umowa spółki przewidywała możliwość nakładania dopłat, kwestionowana zmiana umowy spółki nie polegała więc na wprowadzeniu postanowienia przewidującego możliwość nakładania dopłat, lecz dotyczyła jedynie sposobu głosowania nad przedmiotową kwestią, a więc czynności czysto wykonawczych, nie wymagających zgody wszystkich wspólników.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 6 września 2004 roku w Krajowym Rejestrze Sądowym - Rejestrze Przedsiębiorców pod numerem KRS (...) zarejestrowana została (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością G. (tekst jednolity na dzień 16 maja 2011 roku) w § 11 przewiduje :

1. Wspólnik może zostać zobowiązany do dokonania w każdym roku obrotowym dopłat w wysokości nie przekraczającej pięciokrotnej wartości nominalnej posiadanych udziałów.
2. Dopłaty mogą być nakładane i uiszczane przez wspólników równomiernie do posiadanych udziałów.
3. Wysokość i terminy dopłat będą oznaczone w miarę potrzeby w drodze uchwały Zgromadzenia Wspólników.
4. Dopłaty mogą być zwracane wspólnikom, jeżeli nie są potrzebne na pokrycie strat wykazanych w sprawozdaniu finansowym, na zasadach ustalonych w przepisach kodeksu spółek handlowych.
5. Uchwała zobowiązująca wspólników do dokonania dopłat oraz określająca termin ich wniesienia i wysokość dopłat wymaga większości 9/10 głosów oddanych i będzie podjęta w obecności wspólników reprezentujących co najmniej 1/2 kapitału zakładowego.

W § 15 ust. 4 umowa spółki przewiduje z kolei :

„Postanowienia zgromadzenia wspólników zapadają w formie uchwał podjętych większością 3/4 głosów oddanych w obecności wspólników reprezentujących co najmniej połowę kapitału zakładowego spółki, chyba że ustawa lub umowa stanowi inaczej”.

niesporne, nadto dowód: umowa spółki (...) (teks jednolity na 16.05.2011) - karta 5-12

Wysokość kapitału zakładowego spółki przed dniem 28 maja 2013 roku wynosiła 4.328.000 zł.

Wspólnikiem spółki jest między innymi K. K., posiadający przed dniem 28 maja 2013 roku 651 udziałów o łącznej wartości 651.000 zł.

fakty niesporne

W dniu 28 maja 2013 roku odbyło się zwyczajne zgromadzenie wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Protokół zgromadzenia w formie aktu notarialnego sporządziła notariusz G. G. - akt notarialny Rep. A nr (...).

Zgromadzenie wspólników otworzył M. M., działający jako prezes zarządu spółki G., który oświadczył, że zgodnie z § 15 ust. 4 umowy spółki uchwały podejmowane są większością 3/4 głosów, która wynosi 3.246 głosów. M. M. został wybrany na przewodniczącego obrad. Po dokonaniu wyboru przewodniczący stwierdził, że na zgromadzeniu reprezentowany jest kapitał zakładowy spółki w wysokości 99,98% udziałów, tj. 4.327 udziałów, co daje 4.327 głosów, w związku z czym zgromadzenie jest władne do podejmowania uchwał. Następnie przewodniczący przedstawił przyjęty przez zgromadzenie porządek obrad.

Na zgromadzeniu podjęta została między innymi uchwała nr (...) w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki za rok obrotowy 01.01.2012 – 31.12.2012. o następującej treści :

„Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników postanawia po rozpatrzeniu zatwierdzić sprawozdanie finansowe Spółki składające się z bilansu zamykającego się po stronie aktywów i pasywów kwotą 16.193.743,55 zł za rok obrotowy 01.01.2012 - 31.12.2012.”

W protokole odnotowano, że wskazana uchwała została podjęta w głosowaniu tajnym. Za uchwałą oddano 3.676 głosów, przeciw oddano 651 głosów, głosów wstrzymujących nie oddano.

Dalej w protokole odnotowano na żądanie W. K., że głosował on przeciwko powyższej uchwale i wnosi od niej sprzeciw.

Na zgromadzeniu poddano pod głosowanie uchwałę nr (...) w sprawie nałożenia na wspólników obowiązku dopłat. Uchwała nie została podjęta – za uchwałą oddano 3.526 głosów, przeciw oddano 801 głosów.

Na zgromadzeniu podjęta została natomiast uchwała nr (...) w sprawie zmiany § 11 ust. 5 umowy spółki. W protokole odnotowano, że uchwałą tą zgromadzenie wspólników zmienia umowę spółki w ten sposób, że § 11 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Uchwała zobowiązująca wspólników do dokonywania dopłat oraz określająca termin ich wniesienia i wysokość dopłat wymaga większości 3/4 głosów oddanych i będzie podjęta w obecności wspólników reprezentujących co najmniej 1/2 kapitału zakładowego” .

Uchwała powyższa została podjęta w głosowaniu tajnym. Za uchwałą oddano 3.676 głosów, przeciw oddano 651 głosów, głosów wstrzymujących nie oddano.

Dalej w protokole na żądanie W. K. odnotowano, że głosował on przeciwko powyższej uchwale i wnosi od niej sprzeciw.

Na zgromadzeniu podjęto jednomyślnie uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki do kwoty 5.328.000 zł.

dowód: protokół zwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki (...) z 28 maja 2013 roku - karta 21-35

Sprawozdanie finansowe spółki za rok 2012 spełnia wymogi formalne ustawy z 1994 r. o rachunkowości, zostało podpisane zgodnie z art. 52 ust. 2 a tej ustawy.

fakt niesporny

Sąd zważył, co następuje:

Powód – po ostatecznym sprecyzowaniu żądania w piśmie procesowym z dnia 6 marca 2014 roku – zaskarżył dwie uchwały żądając : stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) oraz stwierdzenia nieważności ewentualnie uchylenia uchwały nr (...).

Podstawą prawną powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały jest art. 252 § 1 k.s.h. (zdanie pierwsze), zgodnie z którym osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 k.s.h., przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą.

W świetle art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. dopuszczalne jest żądanie sformułowane w sposób ewentualny, przy czym Sąd orzeka o żądaniu ewentualnym tylko wtedy, gdy oddali żądanie zgłoszone na pierwszym miejscu, jeśli natomiast uwzględni żądanie postawione w pierwszej kolejności, to o żądaniu ewentualnym nie orzeka w ogóle. Taka konstrukcja została przez powoda przyjęta wobec uchwały nr (...).

Powództwo o stwierdzenie nieważności uchwał zostało wniesione w terminie określonym przez art. 252 § 3 k.s.h., zgodnie z którym prawo do wniesienia powództwa wygasa z upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem trzech lat od dnia powzięcia uchwały. Zwyczajne zgromadzenie wspólników odbyło się w dniu 28 maja 2013 roku, pozew został złożony w dniu 27 czerwca 2013 roku, a więc z zachowaniem terminu z art. 252 § 3 k.s.h.

Powód posiada legitymację do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał, zgodnie z art. 252 § 1 k.s.h. w zw z art. 250 pkt 2 k.s.h. prawo do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników przysługuje wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Wymogi te zostały przez powoda zachowane, co jest w sprawie niesporne.

Pierwsza z zaskarżonych uchwał – o numerze (...) – dotyczy zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki za rok 2012.

Zgodnie z art. 231 § 2 pkt 1 k.s.h. przedmiotem obrad zwyczajnego zgromadzenia wspólników powinno być rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy.

Przed przystąpieniem do dalszych rozważań dotyczących rzeczony uchwały należy zwrócić uwagę na specyficzny charakter uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zatwierdzającej sprawozdanie finansowe. W tym zakresie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 lutego 2012 r. (II CSK 350/11, LEX nr 1157551) przyjmując, że:

„1. Uchwała zatwierdzająca sprawozdanie finansowe nie wywołuje skutków cywilnoprawnych, w szczególności nie prowadzi ona do powstania zmiany lub ustania stosunku cywilnoprawnego. Jej celem jest stwierdzenie przez zgromadzenie wspólników, że sprawy finansowe spółki, w roku obrotowym, którego dotyczy sprawozdanie finansowe, były prowadzone zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Jest to nie tyle czynność prawna spółki, lecz czynność jej organu pełniąca ważną rolę w porządkowaniu funkcjonowania spółki jako podmiotu, który ma spełniać standardy ustalone w ustawie o rachunkowości. Ustawa ta wyraźnie jako adresata zawartych w niej norm wskazuje w wielu miejscach nie samą spółkę, lecz tylko jej organy lub nawet członków takich organów. Między innymi w art. 52 ustawa z 1994 r. o rachunkowości ustala wymogi, których spełnienie w ocenie ustawodawcy ma zapewnić, że sprawozdanie finansowe będzie rzetelne i w sposób prawidłowy zobrazuje sytuację finansową

spółki. Uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego nie można oceniać według kryteriów ważności czynności prawnej określonych w art. 58 k.c. Tym bardziej dokumentu, który ma być zatwierdzany taką uchwałą, czyli samego sprawozdania finansowego, nie można uznawać za ważny, stosując wypracowane dla czynności prawnej kryteria jej ważności. Konieczne jest natomiast ustalenie, na podstawie przepisów ustawy o rachunkowości, jakie są następstwa niespełnienia przez organy spółki wymogów stawianych przez tę ustawę.

2. Skoro art. 52 ust. 2 ustawy z 1994 r. o rachunkowości wymaga, aby sprawozdanie w spółce mającej zarząd wieloosobowy podpisali wszyscy jego członkowie, to obowiązkiem zgromadzenia wspólników jest czuwanie nad tym, aby pod sprawozdaniem finansowym znajdowały się podpisy wszystkich członków zarządu. Dla oceny tego wymogu nie mają żadnego znaczenia przepisy regulujące reprezentację spółki. Wymogi przewidziane w ustawie o rachunkowości nie dotyczą bowiem sfery reprezentacji spółki, lecz jej funkcjonowania jako podmiotu, który ma spełniać określone standardy rachunkowości.

3. Gdy sprawozdanie finansowe nie zostało podpisane zgodnie z art. 52 ust. 2 ustawy z 1994 r. o rachunkowości, a zgromadzenie wspólników podjęło uchwałę o jego zatwierdzeniu, niewątpliwie uchwała taka jest sprzeczna z tym przepisem rangi ustawowej, który ustanawia bezwzględnie wiążącą normę określającą wymogi formalne sprawozdania finansowego. Wymóg ten jest na tyle ważny, że nie może zostać pominięty. Ustawodawca wymaga, aby każdy członek zarządu podpisał sprawozdanie lub pisemnie wyjaśnił, dlaczego tego nie czyni. Ma to nie tylko znaczenie z punktu widzenia jego odpowiedzialności cywilnej i karnej, ale pełni także istotną funkcję gwarancyjną. Każdy członek zarządu, gdy nie ma powodów, które to usprawiedliwiają, powinien sprawdzić rzetelność sprawozdania finansowego. Taki wymóg zwiększa pewność, że jest ono rzetelne. Podpisanie sprawozdania finansowego niezgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 52 ustawy o rachunkowości jest sygnałem dla organu zatwierdzającego to sprawozdanie, że nie powinno ono zostać zatwierdzone do chwili usunięcia tego braku".

W rozpoznawanej sprawie nie było sporu co do tego, że sprawozdanie finansowe spełnia wymogi formalne ustawy z 1994 r. o rachunkowości, w szczególności zostało podpisane zgodnie z art. 52 ust. 2 a wymienionej ustawy (powyższe przyznał wprost pełnomocnik powódki na rozprawie w dniu 29 maja 2014 roku). Żądanie stwierdzenia nieważności uchwały zatwierdzającej sprawozdanie finansowe powód opiera natomiast na stwierdzeniu, że sprawozdanie zostało sporządzone z błędnym księgowaniem otrzymywanych przez pozwaną dotacji na realizację projektów inwestycyjnych, celem takiego działania było zaś wykazanie dochodu spółki i umożliwienie niektórym członkom zarządu oraz rady nadzorczej przedterminowego zwrotu pożyczek udzielonych spółce na warunkach korzystniejszych niż rynkowe i spleconych przez innymi zobowiązaniami, w szczególności podatkowymi czy wobec ZUS.

Podkreślenia wymaga w tym miejscu, że badanie sprawozdania pod kątem wskazanym przez powoda (pod kątem merytorycznym) nie należy do zgromadzenia wspólników podejmującego uchwałę zgodnie z art. 231 § 2 pkt 1 k.s.h., tym samym nie należy do Sądu w postępowaniu o stwierdzenie nieważności bądź uchylenie uchwały zgromadzenia wspólników wydanej w oparciu o art. 231 § 2 pkt 1 k.s.h., a więc zatwierdzającej sprawozdanie (co wyjaśnił to Sąd Najwyższy w cytowanym wyżej wyroku wydanym w sprawie II CSK 350/11). Obowiązkiem zgromadzenia wspólników, zgodnie z art. 231 § 2 pkt 1 k.s.h., jest natomiast zbadanie, czy sprawozdanie odpowiada wymogom formalnym. Ustawodawca wymaga, aby każdy członek zarządu podpisał sprawozdanie lub pisemnie wyjaśnił, dlaczego tego nie czyni, a zgromadzenie wspólników ma ten wymóg zbadać. Jest to istotne z punktu widzenia odpowiedzialności cywilnej i karnej członków zarządu za sporządzenie sprawozdania niezgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości lub zawarcia w tym sprawozdaniu nierzetelnych danych (por. art. 293 § 1 k.s.h. oraz art. 77 ust 2 ustawy o rachunkowości), a także pełni funkcję gwarancyjną, opisaną przez Sąd Najwyższy w cytowanym wyżej orzeczeniu. Zadaniem zgromadzenia wspólników nie jest natomiast ocena sprawozdania finansowego pod kątem merytorycznym, a więc rachunkowo – finansowym.

Nawet gdyby w niniejszym procesie wykazano, że sprawozdanie zawiera błędy merytoryczne, jakie zarzuca powód, to nie byłoby to podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały o numerze (...), dotyczącej zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki za rok 2012. Mogłoby to być natomiast podstawą do odpowiedzialności członków organów spółki, co jednak nie podlega badaniu w rozpoznawanej sprawie. Uchwała nr (...) nie jest więc sprzeczna z ustawą

(zgromadzenie zatwierdzając sprawozdanie finansowe nie naruszyło ustawy), brak więc podstaw do stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) w oparciu o art. 252 § 1 k.s.h.

Kolejna z zaskarżonych uchwał – o numerze (...) – dotyczy zmiany umowy spółki : przepisu § 11 ust. 5, dotyczącego dopłat wspólników. Żądanie w zakresie tej uchwały zostało sformułowane jako żądanie ewentualne, w pierwszej kolejności należy więc poddać ocenie zgłoszone na pierwszym miejscu żądanie o stwierdzenie nieważności tej uchwały.

Dotychczasowe brzmienie § 11 ust. 5 umowy spółki zakładało, że uchwała zobowiązująca wspólników do dokonywania dopłat oraz określająca termin ich wniesienia i wysokość dopłat wymaga większości 9/10 głosów. Zaskarżoną uchwałą złagodzone wymóg dotyczący większości – po zmianie umowy większość ta miała wynosić 3/4.

Uchwała ta jest sprzeczna z art. 246 § 3 k.s.h., zgodnie z którym: Uchwała dotycząca zmiany umowy spółki, zwiększająca świadczenia wspólników lub uszczuplająca prawa udziałowe bądź prawa przyznane osobiście poszczególnym wspólnikom, wymaga zgody wszystkich wspólników, których dotyczy.

W doktrynie i w orzecznictwie ugruntowany jest podgląd, zgodnie z którym art. 246 § 3 k.s.h. dotyczy między innymi dopłat wspólników, do jakich może ich zobowiązywać umowa spółki (art. 177 § 1 k.s.h.).

Należy mieć na względzie, że umowa spółki jest jedynym źródłem obowiązku dopłat. W sytuacji, gdy dopłaty nie są przewidziane w umowie spółki, zmiana umowy spółki polegająca na wprowadzeniu postanowienia przewidującego możliwość nałożenia dopłat wymaga jednomyslności, jako zmiana umowy spółki zwiększająca świadczenia wspólników, zgodnie z art. 246 § 3 k.s.h. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2005 r., II CK 333/04).

Z kolei w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 3 kwietnia 2003 r. (IACa 1186/02) wskazano, że bez względu na sposób sformułowania postanowienia wprowadzającego do umowy spółki instytucję dopłat nieprzewidzianą wcześniej w pierwotnym brzmieniu umowy, zawsze wymagana jest zgoda wszystkich wspólników, do których ta konstrukcja prawna się odnosi. Sąd Apelacyjny podkreślił w uzasadnieniu wyroku, że w doktrynie aktualnie zdaje się być ugruntowane stanowisko (zasługujące na podzielenie), że obowiązek dopłat - jeżeli jest już ustanowiony - dotyczy wszystkich wspólników, a nie tylko niektórych, a co za tym idzie wprowadzenie instytucji dopłat do umowy, jej zmiana wprowadzająca regulacje w tym przedmiocie musi się odbyć w szczególnym trybie, a mianowicie ilością głosów wymaganą treścią art. 246 § 3 k.s.h. (czyli jednomyslnie). Natomiast sama uchwała "wykonawcza", a więc uchwała realizująca postanowienie umowy spółki co do dopłat i nakładająca konkretną dopłatę, nie wymaga zgody wszystkich wspólników, nie zmienia bowiem umowy spółki, a jedynie ją wykonuje.

W rozpoznawanej sprawie na mocy zaskarżonej uchwały miałyby nastąpić zmiana umowy spółki, która realnie ułatwia zwiększenie świadczenia wspólników, realizowane przez nałożenie na wspólników obowiązku dopłat. Jest to bowiem zmiana wprowadzająca do umowy nowe regulacje, które łagodzą w znacznym stopniu przewidziany wcześniej umową wymóg większości wymaganej przy podjęciu uchwały nakładającej konkretny obowiązek dopłat (z 9/10 do 3/4).

Pozwana wywodziła, że zaskarżona uchwała dotyczyła jedynie sposobu głosowania nad przedmiotową kwestią, a więc czynności czysto wykonawczych, nie wymagających zgody wszystkich wspólników. Stanowisko pozwanej jest niesłuszne, pozwana opatrnie uważa bowiem zaskarżoną uchwałę za uchwałę "wykonawczą", przeciwstawiając jej uchwałę o wprowadzeniu do umowy możliwości nakładania dopłat. Tymczasem uchwała nr (...) nie jest ani uchwałą "wykonawczą" (taki charakter miała bowiem uchwała nr (...), która nie została podjęta w dniu 28 maja 2013 roku właśnie z uwagi na brak większości wynoszącej 9/10), ani uchwałą o wprowadzeniu do umowy nieprzewidzianej wcześniej możliwości nakładania dopłat (taka możliwość bowiem była, z tym że wymagała większości 9/10).

Należy mieć na względzie, że z punktu widzenia zwiększenia świadczeń wspólników w rozumieniu art. 246 § 3 k.s.h. nie ma żadnej różnicy między uchwałą :

wprowadzającą do umowy zmianę przewidującą możliwość nakładania dopłat, której wcześniej w umowie nie było,

oraz wprowadzającą do umowy zmianę łagodzącą możliwość nakładania dopłat, poprzez wprowadzenie mniej rygorystycznego wymogu większości przy podejmowaniu uchwały wykonawczej (a taki charakter ma zaskarżona uchwała).

Obie wymienione wyżej uchwały nie nakładają konkretnych dopłat, a jedynie regulują zasady podejmowania uchwał „wykonawczych” nakładających konkretne dopłaty. Przy podjęciu obu tych uchwał znajduje więc zastosowanie art. 246 § 3 k.s.h..

Zaskarżona uchwała nie została podjęta za zgodą wszystkich współników (jednomyślnie), jest więc sprzeczna z art. 246 § 3 k.s.h. i jako taka nieważna.

Stan faktyczny sprawy został ustalony wyłącznie w oparciu o dowody z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości odpisów dokumentów złożonych przez przeciwnika, stąd też przyjąć trzeba było, że dokumenty te stanowiły wiarygodne dowody w sprawie, będące podstawą do poczynienia przez Sąd opisanych wyżej ustaleń faktycznych.

Rozstrzygnięcie sprawy w zakresie uchwały nr (...), dotyczącej zatwierdzenia sprawozdania finansowego, nie wymagało ustalania, czy sprawozdanie zawiera błędy merytoryczne, dlatego oddaleniu podlegały dowody z przesłuchania świadków i stron mających zeznań o prawidłowości rozliczeń księgowych spółki (art. 217 § 2 k.p.c.). Z tych samych względów pominięty został dowód z opinii biegłego, powołany przez powoda w pozwie dla wykazania tych okoliczności.

Rozstrzygnięcie sprawy w zakresie uchwały nr (...), dotyczącej zmiany umowy, wymagało wyłącznie dokonania oceny prawnej, nie było między stronami sporu co do żadnych okoliczności faktycznych mających znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii ważności tej uchwały. Stąd też rozstrzygnięcie w tym zakresie nie wymagało przeprowadzania dowodów z przesłuchania świadków i stron.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 k.p.c.. Powód wygrał sprawę w zakresie uchwały nr (...), pozwana wygrała sprawę w zakresie uchwały nr (...). Powód poniósł koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu w zakresie żądania dotyczącego uchwały nr (...) w wysokości 2000 zł, pozwana poniosła koszty obrony w zakresie żądania dotyczącego uchwały nr (...) wynoszące 377 zł (koszty zastępstwa procesowego plus opłata skarbową od pełnomocnictwa), na rzecz powoda zasądzono różnicę – 1623 zł.